

или крехки клончета. Които съ сплитатъ съ близни тѣ тѣла съ зовжть, сплитки или оплитки, и сводки. Клони тѣ иматъ ластаре, звѣски (будацы), рѣстоцы, и стебелеци, листа, цвѣтя, плодове, сѣме, нѣкогашъ и тряни. Нѣкой си сады иматъ юще и свотки, спрѣжданки или основи, влакна, прахъ, масла [катранъ] и смола.

Листа та съ многажды зелены, а цвѣтъ а имъ има различни шарове.

Сѣмето е зърина, на които части тѣ съ, рожба та, семето, и дупса та, дѣто обвива зъриата. Семето е голо, или облечено въ клисъ, и сѣмилупки, чурупка, или зърно. Зъриото е многажды обвито въ плодъ мѣзгавъ и ядливъ (дѣто е за ядене).

Плодове съ зовжть части тѣ на сады тѣ потребни тѣ на человѣцы тѣ и на животны тѣ.

Сады тѣ съ съставляватъ отъ части корави или твѣрди, и водливи. И корави тѣ съ зовжть, кора, дърво и съкъ или сокъ, които съставляватъ сплетка или платъ водни тѣ части: отъ тѣхъ нѣкой си съ викатъ мазги различни: по вкуса, и шара, а други тѣ масло. За да се весели, и да распихъ здраво сады тѣ, искать земля, вода, вѣтръ-а, видилина та, топлина и припекъ. И вода та поематъ отъ дѣжда и росата, видилина та [и топлина та отъ слѣнце то. А когато съ слѣдватъ чинно слѣнце то и дѣждъ-а, тогава казваме тога време, хладежъ на вѣтрове тѣ, или хубаво време, плодоносно време.

Кога падне семе то на земята, тогава никни. Зърно то има двѣ части или два края, отъ които единъ а, потъва на доло та става коренъ, а други а излиза на горѣ, та става трупъ. Коренъ а смучи или боза отъ земята хранителни тѣ мазги, които чрезъ жили тѣ съ разнисатъ по сички тѣ части на садъ, и такожде сады тѣ растутъ, цвѣтъ а, засеменяватъ и послѣ прѣтъ, сирѣчъ: